

„Vreau” – Autor necunoscut

Acum mult, mult timp trăia în Orient un iudeu, într-o stare extrem de deplorabilă. De fapt, era lepros și, ca atare, nu avea altă perspectivă decât să înceteze din viață de o moarte mizerabilă, după o suferință lungă, din ce în ce mai grea. Mulți merseseră înaintea sa pe același drum deznădăjduit. Mulți dintre contemporanii săi mergeau încă pe la el, căci existau *mulți* leproși în Israel pe vremea Domnului Isus. Din clipa în care preotul trebuia să-i declare necurați pe acești nefericiți, pe baza Legii, ei se târau fără speranță prin viață. Ei își petreceau zilele nenorocite izolați, evitați de toți. Nu era nimeni care să aibă voie să se apropie de ei, nimeni care putea să-i salveze. În toată lumea nu exista niciun leac împotriva acestui rău aducător de moarte.

Dar iată, în întunericul dezolant al leprosului nostru cade o rază slabă de lumină. El aude despre Unul care face minuni, îi însănătoșește pe cei grav bolnavi, da, că vindecă și leproși. El aude despre Isus, despre Mesia, și în inima sa începe să încolțească încet o speranță. El întreabă mereu, până când i-au dispărut toate îndoielile. Zvonurile sunt prea numeroase, relatările sunt prea exacte ca să poată fi născocite. Așa este: Isus *poate* curăța leproși.

Atunci nu există niciun motiv pentru el să dispere. Atunci și el, ca mulți alții înaintea sa, nu trebuia decât să meargă la Isus și să se arunce la picioarele Sale. Dar – nu s-ar putea ca Isus să nu *vrea* să-l ajute?!

Dar, orice s-ar întâmpla, el a luat hotărârea să se ducă și să-și facă vindecarea dependentă de voința marelui Făcător de minuni.

Și astfel a pornit pe drumul anevoios. Dacă ne gândim cum erau leproșii tratați pe vremea aceea, ne putem imagina că mulțimea i-a strigat multe cuvinte neprietenoase celui care se apropia, poate că a aruncat chiar pietre după el. Dar ce-l interesează toate acestea pe leprosul nostru? Nimic nu-l poate opri.

Și el vine la Isus. El se aruncă înaintea Lui, jos, în praful drumului și bâiguie din necazul inimii sale: „Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești!” Cuvintele sale exprimau nădejde și teamă. Ce lume de gânduri și temeri va fi năpădit sufletul său în clipa aceasta! Cum va suna răspunsul: viață sau moarte? Va voii sau nu va voii Isus? De aceasta depinde totul.

Și atunci a răsunat acel salvator:

„**Vreau**, fii curățit!”

Miraculosul Străin S-a aplecat prietenos în jos spre el, nenorocitul, l-a atins și din răspunsul Său scurt a răsunat cea mai profundă emoție. Leprosul a fost curățat, curățat îndată și complet.

Ce istorisire impresionantă! Poate că spui: „Ea nu este nouă pentru mine”. S-ar putea, dar de aceea rămâne ea ceea ce este: un fapt a cărui importanță nu se diminuează niciodată, chiar dacă de atunci au trecut deja mai bine de nouăsprezece secole. Și, cititorule, știi și tu că *de când trăiești*, acest minunat fapt s-a repetat deja de multe ori? Știi tu că el – glorie fie adusă lui Dumnezeu! - încă se repetă zilnic?

Iată, și în zilele noastre sunt cete de leproși, de oameni bolnavi pe moarte, de oameni pierduți fără speranță. Cu siguranță că ai auzit deja că lepra este o imagine potrivită a păcatului; dar oricât de gravă este lepra, păcatul este nesfârșit mai grav. Lepra atinge numai *trupul*, păcatul aduce *sufletului* pierzarea veșnică. Lepra aduce *moarte temporară*, păcatul duce la *moartea veșnică*.

Și nimeni nu poate să salveze de această moarte, niciun om, chiar dacă ar fi cel mai puternic și cel mai bun; niciun înger din cer, chiar dacă ar fi însuși arhanghelul Gabriel. Împotriva leprei îngrozitoare a păcatului nu există niciun leac.

Niciun leac? Nu, dacă Dumnezeu, în îndurarea Sa, n-ar fi intervenit. El a trimis un Mântuitor, un Salvator. Același Isus, care l-a salvat odinioară pe lepros cu acel plin de putere: „Vreau, fii curățit!”, poate să aducă și aici salvare. *Dar numai El.*

Îl cunoști tu pe acest Salvator? I-ai spus deja: „Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești?”

Dacă nu, atunci ești încă lepros și astfel ai parte de moartea veșnică.

Dar mai ascultă o dată vestea bună! Poți să fii salvat, la fel de repede și la fel de complet ca leprosul din vremea aceea și chiar în același mod. Nu ai nimic altceva de făcut decât a făcut el. Și dacă o faci, vei primi același răspuns. Aceasta este dincolo de orice îndoială; căci Isus nu S-a schimbat în niciun fel. Inima Sa încă este plină de compasiune pentru cei nenorociți și pierduți, iar puterea Sa de a salva este aceeași ca atunci. El vrea și El poate.

Te îndoiești de aceasta?

„Veniți la Mine *toți* cei trudiți și împovărați și *Eu vă voi da odihnă*” [Matei 11.28].

Acestea sunt propriile Sale cuvinte. Nu sunt ele clare și deslușite?

„Și *cine însetează* să vină și *cine vrea* să ia apa vieții fără plată!” [Apocalipsa 22.17].

Acestea sunt iarăși propriile Sale cuvinte, și nici ele nu duc lipsă de limpezime. Singurul lucru care contează este *dacă tu vrei*.

Leprosul a știut aceasta foarte bine. El a vrut. Pentru el era numai întrebarea: *dacă Isus vrea*. Dar cât de puțin știa el despre Isus! Și noi? Întregul Cuvânt al lui Dumnezeu, care ne descoperă inima lui Dumnezeu, ne stă astăzi la dispoziție.

Să nu vrea Dumnezeu să-l salveze pe un păcătos care se apropie de El, tremurând? – El, care nu L-a cruțat pe singurul Său Fiu, ci L-a dat pentru păcătoși?

Să nu vrea Isus să-l primească pe un păcătos care vine la El? – El, care Și-a dat viața pentru păcătoși?

Nu, dragă cititorule, pentru tine nu există nici măcar o singură scuză, nici măcar o singură piedică.

Se pune numai și numai întrebarea: *dacă tu vrei*.

Într-adevăr, problema este serioasă și te rog în interesul tău s-o pui cât mai curând în ordine. Căci cine știe cât timp mai poți avea pentru rezolvarea ei!

Cât de îngrozitor trebuie să fie, să fii nevoit să auzi cândva din gura Domnului: „*N-ai vrut!*”

Dar cine vine astăzi la El cu mărturisirea vinei sale, El îi răspunde aceluia plin de îndurare profundă:

„*Vreau, fii curățit!*”